

La gestació de Frankenstein

La història. Londres i Ginebra, 1813-1815. Mary Wollstonecraft Shelley es fa amant del poeta Percy Bysshe Shelley, viuen junts i viatgen a Suïssa, vora el llac Lemán, convidats per Lord Byron i allí Mary escriu 'Frankenstein'.

Les formes. Celebrem el bicentenari de la publicació de 'Frankenstein o el modern Prometeu' de la jove escriptora britànica, i amb oportú sentit del gol s'estrena 'Mary Shelley', coproducció europea-ianqui dirigida per la saudita Haifaa Al-Mansour (1974). El resultat és un 'biopic' amb més caliu melodramàtic que textura gòtica. Al-Mansour i la seva coguionista Emma Jensen opten per mostrar el perquè l'aparentment fràgil Mary Shelley va parir

la seva monstruosa, i indefensa, criatura. En aquest registre pedagògic, el film és impecable, tot quadra a l'encalç obsessiu d'una noieta marcada per la mort de la mare en néixer ella, i de perdre la seva nena al poc de néixer. Si afegim l'ominosa presència d'un home voluble, Percy Shelley, el combinat resulta més que explosiu per a les evidents pretensions feministes del relat. Giravoltant a l'entorn del tàndem Mary/Percy, una galeria de secundaris de lu-

xe, el pare Godwin, la germanastra Claire, el poetastre Lord Byron i l'al·lucinat Polidori, que complementen el fris historiogràfic sobre una dona imaginativa, rebel, i que com exhibeix el film, enfrontava els seus irredempts complexos de culpabilitat amb fugides cap endavant, a cel obert i cementiri clos. La Haifaa Al-Mansour ho explicita amb una acurada planificació detallista (mans, ulls, llibres,

apunts, núvols, quadres, habitacions, còpules..) que immergeix l'amatent públic dins l'angoixada gestació del monstre, no pas del doctor Frankenstein, sinó de l'escriptora Shelley. Un melodrama victorià que, per moments folls, galvanitza. Atenció al final: ¿qui rubrica l'autoria de l'obra mestra?

Mary Shelley

Directora: Haifaa Al-Mansour.

Intèrprets:

Elle Fanning,
Douglas Booth,
Bel Powley,
Stephen Dillane.

Regne Unit-
Luxemburg-
USA, 2017. 120'.

JCA Alpicat,
Funatic Lleida.

El fons. Escriure amb veu pròpia només s'aprèn a l'escola de la vida.

La imatge. El científic galvanitzant una granota morta que espernega.

La frase. 'Quan fem una cosa, la cosa té les seves conseqüències', avisa la Shelley. Cosa que els capitosts del 'prucès' no han tingut en compte, per exemple.

La recomanació. Fans de Frankenstein i de 'biopics' romàntics amb fèrula feminista.